Exodul 9, Lecţia nr.11. 5,6,7 plăgi: Ciuma vitelor; Vărsatul negru (antrax), Piatră şi Foc. Ele lovesc mai ales în proprietăţile egiptenilor.

La Dumnezeu „mâine” înseamnă amânarea urgiei, iar la Faraon „mâine” înseamnă acceptarea păcatului, măcar încă o zi, împietrirea inimii. Dar Domnul va face o deosebire între egipteni şi între evrei. Maleahi 3:18

Odată mă întreba un frate cum explic o minune. Păi am zis eu, de aceea este numită o minune – minune, căci nu poate fi explicată. Minunile nu pot fi explicate, ele trebuiesc crezute. Au fost omorâte doar o parte dintre animale egiptenilor, iar asta arată din nou mila Lui Dumnezeu. Exodul 12:29b. Berbecul, capra şi boul erau animale sacre în Egipt, iar acum ele zăceau moarte, împuţindu-se. Este ştiut de asemenea că egiptenii erau foarte curaţi, iar împuţiciunea lovea în zeii lor: ex. Boul Apis. În anumite părţi ale egiptului împăratul era descris printr-o vacă ce-l alăpta cu lapte sacru. O altă imagine era aceea a unei femei cu cap de vacă şi coarne, iar între coarne era soarele, un disc rotund.

Amenhotep II a fost cel mai fanatic faraon în ce priveşte închinarea la animale,dar mai ales la bou. Ce e rău în asta, am zice? Domnul este comparat cu un animal.

Vărsatul negru este adresat mai ales vrăjitorilor, care nu au mai putut să lupte împotriva lui Moise şi Aaron, pentru că şi pe ei îi lovise bubele. Laţul se strânge.
A 5-a plagă este ultima în care se spune doar că Faraon îşi împietreşte inima singur.
v.16”dar te-am lăsat să rămâi în picioare... ca Numele Meu să fie vestit peste tot ”.
v.17” dacă te mai ridici împotriva poporului Meu..”.

*Faraon se ridică cu putere mare azi în lume:
-Controlul religiei – închinaţi-vă aici în ţară să vă văd eu cum vă închinaţi;
-Limitarea religiei – nu vă duceţi prea departe;
-Închinare parţială, să nu fii bucuros, împlinit – fără familie – numai bărbaţii;
-Eliminarea sau interzicerea închinării financiare – fără animale, resurse.

Bunătatea Lui Dumnezeu: v.19 „puneţi-vă la adăpost turmele şi tot ce aveţi pe câmp..”. În vremea aceea toate vitele erau ţinute afară, în câmp.
v.20”aceia dintre slujitorii lui Faraon care s-au temut de Cuvântul Domnului, şi-au adunat în casă”. La adăpost de mânia Domnului. Cine a fost de vină că ei nu au vrut să se teamă de Domnul? Exodul 12:22

v.27 Faraon se recunoaşte vinovat dar doar de frică, nu şi cu dorinţa de a-şi muia inima. Cineva spunea că şarpele fuge de foc, dar tot şarpe rămâne. Încetarea mâniei lui Dumnezeu, determină pe Faraon să continuie să se împietrească. Lasă că

scăpăm noi şi de asta. Nu zic aşa oamenii şi astăzi? Cutremure, inundaţii, foc, semne mari. Oamenii nu mai sunt mişcaţi de nimic. Ce vor oamenii de astăzi: să aibe salarii bune, să fie sănătoşi, să se distreze. Cu cât o ţară o duce mai bine, cu atât se îndepărtează şi mai mult de Dumnezeu, cu atât se ateizează şi mai mult.

v.30 Moise înţelege mai clar cam cum stau lucrurile, şi ce avea în vedere Domnul.

Exodul 9:12 este prima dată când spune că Dumnezeu i-a împietrit inima lui Faraon. Vezi şi Romani 1, unde spune de trei ori că Dumnezeu „i-a lăsat”.
Am vrea ca Dumnezeu să ne lase în pace. Nu avem nevoie de Tine. Priviţi la popoarele din jur care au fost „lăsate în pace”, unde au ajuns ? Romani 1:21,22 şi inima lor fără pricepere s-a întunecat”.

Există o paralelă între VT şi NT. De exemplu între cartea Exodul şi 1 Corinteni. Studiaţi Biblia comparând, aplicând VT la învăţăturile din NT.